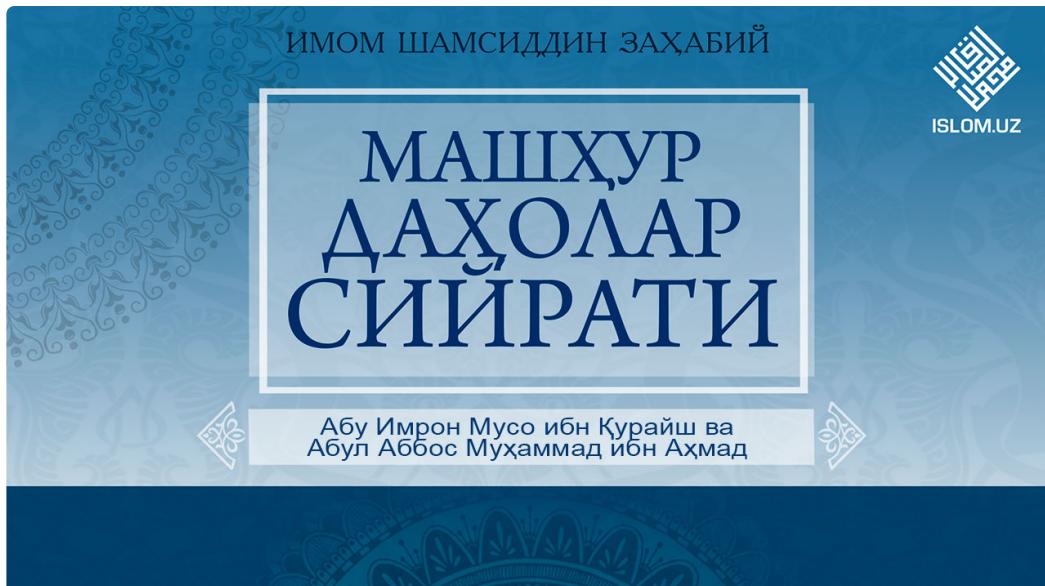

Абу Имрон Мусо ибн Қурайш ва Абул Аббос Мұхаммад ибн Аҳмад

11:00 / 10.01.2021 1402

Хоғиз, мұхаддис, илм талабида юрт кезган Абу Имрон Мусо ибн Қурайш ибн Ноғеъ Тамимий Бухорий.

Абу Нуғайм, Али ибн Айёш, Ҳимсий, Мұслим ибн Иброҳим, Исҳоқ ибн Бакр ибн Музар, котиб Абдуллоҳ ибн Солих ва уларнинг табақасидагилардан ҳадис ривоят қилғанлар.

Бу кишидан Мұслим ўз «Саҳиҳ»ларида, Ҳусайн ибн Ҳасан Ваззоҳий, Али ибн Ҳасан ибн Абда, Исҳоқ ибн Аҳмад ибн Халаф ва бошқалар ҳадис ривоят қилғанлар.

Илм талабида мاشаққат тортғанлар, ҳадис жамлаганлар, асарлар ёзғанлар.

Ибн Мокуло бу кишининг 254 йилда вафот этғанликларини қайд қилғанлар.

Имом, ҳофиз Абул Аббос Мұхаммад ибн Аҳмад ибн Ҳамдон ибн Али ибн Абдуллоҳ ибн Синон Ҳирий Найсобурий. Зоҳид Абу Умарнинг укалари. Бу икковлари Хоразм мұхаддиси, ҳофиз Абу Жағдар Ҳирий Найсобурийнинг фарзандлари.

Ибн Ҳамдон 273 йилда туғилғанлар.

Мұхаммад ибн Айюб Розий, Мұхаммад ибн Иброҳим Бушанжий, Мұхаммад ибн Амр Қашмард, Мұхаммад ибн Нуъайм, Ҳасан ибн Али ибн Зиёд Суррий, Мусо ибн Исҳоқ Ансорий, қози Абдуллоҳ ибн Убай Хоразмий, Иброҳим ибн Али Зухлий, Тамим ибн Мұхаммад Тусий, Ҳусайн ибн Мұхаммад Қаббоний, Мұхаммад ибн Назр ибн Салама Жорудий, Абу Амр Аҳмад ибн Наср Ҳаффоғ, Имрон ибн Мусо ибн Мужошиъ, Абул Фазл Аҳмад ибн Салама Найсобурий, Али ибн Ҳусайн ибн Жунайд, Иброҳим ибн Абу Толиб, Ибн Ҳузайма, Саррөж ва бошқа күплаб шайхлардан ҳадис әшитганлар.

Бу кишидан Абу Бакр Барқоний, Аҳмад ибн Мұхаммад ибн Исо, Аҳмад ибн Мұхаммад ибн Иброҳим ибн Қатан, ҳофиз Абу Саъид Аҳмад ибн Мұхаммад ибн Юсуф Каробисий, Аҳмад ибн Абу Исҳоқ ва бошқалар ҳадис ривоят қилганлар.

Хоразм мұхаддиси Ибн Арслон машхур «Тарих» китoblарида Ибн Ҳамдон ҳақларида батағсил таржимаи ҳол ёзганлар. Унда битилишича, Ибн Ҳамдон Хоразмда истиқомат қилганлар. Пархезкорликлари ва серғайратликларидан «Зоҳид Абул Аббос» номи билан машхур бўлганлар.

Оталари бу кишини Ибн Зурайсдан ҳадис әшитиш учун Райга, Тамимдан ҳадис әшитиш учун Тусга олиб борганлар.

Ибн Ҳамдон ёш бўла туриб, Ибн Зурайснинг мажлисларида ҳадис айтганлар. Абу Саъид Каробисийнинг ёзган хатларидан ўқидим. У кишига Абул Аббос, у кишига Аҳмад ибн Салама, у кишига Салама ибн Шабиб айтиб берганлар: «Аҳмад ибн Ҳанбал билан масжидда ўтирган эдим. У киши «Ал-Ашриба» номли китобни ўқиб бераётган эдилар. Бир одам келиб, салом берди-да: «Қай бирларингиз Аҳмад ибн Ҳанбал?» – деб сўради. У киши: «Мен Аҳмад ибн Ҳанбалман», – дедилар. У айтди: «Мен тўрт юз фарсах сув ва қуруқликни босиб, ҳузурингизга келдим. Бир куни мен ухлаб ётган эдим. Тушимда ёнимга бир одам келиб: «Мен Хизрман, Бағдодга бориб, Ибн Ҳанбал ҳақида сўрагин. У кишига: «Сабр қилганинг учун Аршнинг Соҳиби ҳам, атрофидаги фаришталар ҳам сендан рози», – деб айтгин», – деди». Аҳмад ибн Ҳанбал ўринларидан туриб, уйларига кетаётган пайтда ҳалиги кишидан: «Бошқа бирор ҳожатингиз ҳам борми?» – деб сўрадилар. «Йўқ, шу хабарни етказиш учун келгандим», – деди-да, хайрлашиб, чиқиб кетди».

Абул Аббос 291 йилда тижорат мақсади билан Хоразмга борганлар. Ҳикоя қилинишича, Хоразм мұхаддисларининг раиси Мұхаммад ибн Исмоил у кишини хоннинг зиёратларига олиб борганлар. Хон у кишидан бир неча

ҳадис ҳақида сўраганлар. Ҳадисларни батафсил айтиб берганлар ва хоннинг ҳурматига сазовор бўлганлар.

Абул Аббос Хоразмдан икки марта ҳажга борганлар. Тижоратлариға Аллоҳ барака берган. Абдуллоҳ ибн Убайни ўзлариға устоз тутиб, у киши билан бир йил бирга бўлганлар.

У киши амирлар, арбобларнинг ишончларини қозонганлар. Нозик масалаларни ҳал қилганлар. Бу кишига турли томондан нафис матолар келтириб турилган. Олди-бердидиа ўта тақводор, қадрлари баланд бўлган. Бир масжидга нозир этиб қўйилганларида, у ерни обод қилганлар.

Қуръони каримни мукаммал ёд билганлар, ҳадисшуносликда ўз ўринлариға эга, тарих, рижол, фиқҳ илмларидан ҳам хабардор бўлганлар. Фақиҳ бўлсалар-да, фатво беришдан тийилганлар. Бир киши келиб: «Мен «Фалончига уйлансан, уч талоқ бўлсин», деб қасам ичдим. Энди нима бўлади?» – деб сўради. У киши жавоб бердилар: «Имом Молик билан Абу Ҳанифа: «Талоқ бўлади», Шофеъий: «Талоқ бўлмайди», – деганлар». Сўровчи: «Сиз нима дейсиз?» – деди. «Бунинг учун Абу Бакр Фуротийнинг хузурлариға боринг», – дедилар, фатво бермадилар.

Бу киши Хоразм қишлоқларидан бири Мансурада «Саҳиҳи Бухорий»нинг бир қисмини Фирабрийдан эшитганлар. Шунда қарасалар, санадда биттаровий кўпайган. Кейин ўша бир ровийни чиқариб ташлаб, шу ҳадисни ўзлари қайтадан ёзганлар. Музанийнинг «Мухтасари Музаний» китобларидағи ҳадислар ҳақида ҳам бир китоб битганлар.

Агар ҳадиснинг саҳиҳлиги тасдиқланса, у киши олимларнинг сўзлариға эътибор бермасдан, унга амал қиласкерадилар.

Ёзган ҳадисларининг санад ва матнларини ёддан билганлар.

Одамлар бу кишини табаррук санаб, яхши кўрганлар. У кишининг сўзлари таъсирчан бўлган. Истисқо намозларида у кишини олдинга ўтказишган.

Ҳар душанба ва пайшанба кундаги дарслариға имомлар, давлат арбоблари ҳам келишган.

Бизга Исмоил ибн Абдурраҳмон Муаддал, у кишига Абу Муҳаммад ибн Қудома, у кишига Абул Фатҳ ибн Баттий, у кишига Абул Фазл ибн Хайрун, у кишига Абу Бакр Аҳмад ибн Муҳаммад Барқоний хабар бердилар. У киши Абул Аббос ибн Ҳамдонга 353 йил жумодул аввал ойида бу ҳадис ўқиб

берилганини эшитганлар. У кишига Мұхаммад ибн Айюб, у кишига Абул Валид, у кишига Исҳоқ ибн Саъид ибн Амр ибн Саъид, у кишига оталари оталаридан хабар берганлар: «Ҳазрати Ұсмон розияллоҳу анхунинг ҳузурларида әдим. Таҳорат учун сув опкелтиридилар ва: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: «Ҳар бир мусулмон фарз намозларининг вақти келганда чиройли таҳорат қилса, намознинг хушуғини, рукуъларини жойига қўйса, бу унинг учун каффорат бўлади».

Ёки бошқа бир ривоятда: «Гуноҳи кабиралар қилмаган бўлса, ўтган гуноҳларига каффорат бўлади. Бу ҳамма замонга тегишли», – деганларини эшитдим», – дедилар».

Муслим бу ҳадисни Абд ва Ибн Шоирдан, улар Абул Валиддан ривоят қилганлар.

Ибн Арслон «Тарих» китобларида битганларини ҳофиз Абу Саъиднинг хатларидан ўқидим: «Абул Аббос ўлим тўшагида ётганларида мусулмонлар ғамга ботдилар. Ўша пайтларда Абул Аббоснинг куёвлари тушларида Азҳарийни кўрганлар. У киши: «Абул Аббос энди бизнинг ёнимизга келади. Ким ўзининг афв этилишини истаб, у кишининг дуоларини олса, унинг гуноҳи кечирилади», – деганлар. Бу хабар бутун шаҳарга тарқалди. Одамлар гуруҳ-гуруҳ бўлиб, у кишининг ҳузурларига келишди. Абул Аббос уларнинг ҳақларига истиғфор айтиб дуо қилдилар. Ўн беш кун хасталаниб, жума кечаси «Ла илаҳа иллаллоҳ» калимасини тақорорлаб тилдан қолдилар. 356 йили сафар ойининг ўн биринчи куни шанба кечаси вафот этдилар. Бу катта мусибат бўлиб, жанозаларига жуда кўп киши тўпланди. Фақиҳлар, давлат арбоблари, таниқли савдогарлар келишавергандаридан таъзия олти кун давом этди. Хоразмшоҳ Абу Саъид Аҳмад ибн Мұхаммад ибн Ироқ ҳам ўз амирлари билан таъзияда ҳозир бўлдилар. Ҳақларига марсиялар айтилди. Уч нафар фарзандлари қолди. Аллоҳ таоло у кишини раҳмат айласин».

«Машҳур даҳолар сийрати» китобидан